

פרשת כי תבוא

לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי (כו, יג)

בספר "תורות ועובדות מבית רבותינו" מספר, שכשהזדמן האדמו"ר מסאטמר זצ"ל לבקר את האדמו"ר מויז'ניץ זצ"ל בגרוסורדיין, אמר לו האדמו"ר מויז'ניץ בשם ה"קדושת לוי" מברדיטשוב, שפרש את מלות התפילה: "כי זוכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם", שהקב"ה זוכר את כל מה שאדם שוכח, הן במצוות והן בעברות, ובהתאם לכך משלם שכר או מעניש.

כלומר, אם אדם עושה מצוה וכתוצאה מכך מחזיק מעצמו ומתגאה, הקב"ה שוכח לו את אותה מצוה. ולהפך, אם אדם עושה עברה, חלילה, וזוכר אותה ויודע שצריך לתקן את מה שעשה בבחינת "וחטאתי נגדי תמיד", אזי ה' שוכח מהעברה. מה שאין כן, אם כשעושה מצוה שוכח ממנה תכף ומיד ויודע שאין לו במה להתגאות, כי כמה שיעשה, עדיין לא יצא ידי חובתו - אז ה' זוכר את המצוה.

ענה לו האדמו"ר מסאטמר זצ"ל, שעל פי הדברים הנ"ל נתן לפרש מקרא קדש שלפנינו: "לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי". ולכאורה קשה, איזה מין ודוי זה, הרי אומר כאן רק דברים טובים על עצמו, "עשיתי ככל אשר צויתני" וגו', ובודוי הרי צריך לומר שעשה דברים לא טובים! אלא, שהודוי הוא על "ולא שכחתי" - אמנם עשיתי רק דברים טובים, אבל לא שכחתי מהם, וכשעושים דברים טובים צריכים תכף לשכח מהם ולא להחזיק לעצמו טובה על עשיתם.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א